

Sygn. akt III K 62/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. , w III -cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Cyniak

Protokolant st. sekretarz sądowy

Magdalena Mazurkiewicz, Paulina

Lewandowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Tryb. Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniach 18 lipca 2018 roku, 3 września 2018 roku, 1 października 2018 roku

sprawy A. R. (1)

syna J. i W. z domu M.

urodzonego (...) w P.

J. R. z domu K.

córki E. i Z. z domu K.

urodzonej (...) w P.

oskarżonych o to, że:

W okresie od 28 września 2015 r. do 15 stycznia 2016 r. w T., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili J. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci warchlaków – świń poprzez wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za zakupione świny, oraz ukryli fakt złej kondycji finansowej związanej z prowadzeniem gospodarstwa rolnego w ten sposób, że nabyli przedmiotowe warchlaki w kilku transzach na podstawie faktur Vat: FV (...) z dnia 28.09.2015r., FV (...) z dnia 28.10.2015r. FV (...) z dnia 28.10.2015r. FV (...) z dnia 29.10.2015. (...) z dnia 15.01.2016r. na łączną kwotę 185.602,12 zł, czym działali na szkodę w/w pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka:

1. Oskarżonych A. R. (1) i J. R. w miejsce zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu uznaje za winnych tego, że w okresie od dnia 28 września 2015r. do dnia 15 stycznia 2016r. w T., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadzili J. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci warchlaków- świń, w ten sposób, że wprowadzili pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zapłaty za zakupione warchlaki w łącznej ilości 940 sztuk w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego, na podstawie faktur VAT: z dnia 28 września 2015r. nr (...), z dnia 28 października 2015r. nr (...), z dnia 29 października 2015r. nr (...), z dnia 15 stycznia 2016r. nr(...) na łączną kwotę

216 819,72 zł., działając na szkodę w/w pokrzywdzonego, tj. popełnienia czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 294§1 kk, art. 60§2 pkt. 1 i §6 pkt. 3 kk wymierza każdemu z nich karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. Na podstawie art. 69§1kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych A. R. (1) i J. R. warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku,

3. Zasądza od oskarżonych A. R. (1) i J. R. opłatę w wysokości po 120 zł oraz obciąża kosztami postępowania w kwocie po144,95 zł.

Sygn. akt III K 62/18

UZASADNIENIE

A. i J. R. prowadzą gospodarstwo rolne w miejscowości T.. Prowadzona przez nich działalność polega na hodowli świń.

(wyjaśnienia oskarżonych J. R. k. 113-115, A. R. (1)k. 118-121, zeznania świadka J. K. k. 56)

W dniach 28.09.2015r., 28.10.2015r., 29.10.2015r. i 15.01.2016r. J. K. sprzedał oskarżonym następującą ilość warchlaków:

- w dniu 28.09.2015r. - 200 sztuk za kwotę 44 820 zł, wystawiono fakturę nr (...), zapłata do dnia 09.01.2016r.,

- w dniu 28.10.2015r. – 300 sztuk za kwotę 66 015 zł, wystawiono fakturę nr (...), zapłata do dnia 08.02.2016r.,

- w dniu 29.10.2015r. - 140 sztuk za kwotę 29 196,72 zł (początkowo wystawiono fakturę na kwotę 44 301,60 zł za 300 sztuk, która została skorygowana do kwoty 29 196,72 zł za 140 sztuk), wystawiono fakturę nr (...), zapłata do dnia 15.01.2016r.,

- w dniu 15.01.2016r. – 300 sztuk za kwotę 76 788 zł, wystawiono fakturę nr (...), zapłata do dnia 06.05.2016r.

(zeznania świadka J. K. k. 55-56, 349-350, faktury k. 4, 14, 24, 25, 35, 91-95)

Sprzedaż tych warchlaków nastąpiła w ramach tzw. faktoringu. Ustalającym warunki sprzedaży był J. G., a finansującym poprzez faktoring był J. K., który był faktycznym sprzedawcą i dlatego wystawił faktury. Warchlaki pochodziły z D., gdzie zostały zakupione przez J. G.. Wraz z kupnem warchlaków w D.zostały wystawione niezbędne dokumenty, mianowicie CMR, dziennik podróży. Warchlaki były przewożone transportem należącym do J. K.. Według tego systemu oskarżeni już wcześniej nabywali prosiaki do J. K., nie zgłaszając uwag.

(zeznania świadków J. K. k. 349-350, J. G. k. 70, faktury i rozliczenia k. 72-86, 90, 136-137, 588-614)

Sprzedane oskarżonym warchlaki ważyły ok. 30 kg, a ich tucz trwał ok. 3 miesięcy do uzyskania wagi ok. 130 kg. Sprzedane warchlaki miały nadany numer (...).

(zeznania świadka J. K. k. 349-350)

A. i J. R. nie zapłacili za nabycie warchlaków na podstawie w/w czterech faktur, łącznie kupili 940 sztuk za kwotę 216 819,42 zł. Oskarżeni odebrali warchlaki nie zgłaszając uwag. Także nie informowali J. K. i J. G., aby padła część warchlaków. W okresie od września do grudnia 2015r. oskarżeni zgłosili 11 sztuk padłych warchlaków, zaś od stycznia do maja 2016r. 17 sztuk, w czerwcu 2016r. 5 sztuk.

(zeznania świadka D. A. k. 499-500, wykaz padłych zwierząt k. 502-506)

A. i J. R. w okresie od 28.12.2015r. do 20.04.2016r. zgłosili (...) sprzedaż 783 sztuk trzody chłwnej. Natomiast B. A. nabyła do połowy 2016r. 272 sztuki świń od oskarżonych za łączną kwotę 164 970 zł.

(zeznania świadka B. A. k. 510-511, wykaz sprzedaży k. 507, wykaz i faktury k. 514-531)

Oskarżeni od 17.03.2015r. i od 30.06.2016r. mieli dwa kredyty w wysokości 60 tys. zł i 270 tys. zł, które spłacili do 14.09.2017r.

(informacja z (...) k. 452)

W dniach 13.12.2017r., 25.01.2018r., 26.04.2018r. i 25.07.2018r. oskarżeni przelali na konto pokrzywdzonego pieniądze w kwotach: 30 000 zł, 20 000 zł, 31 220 zł i 30 000 zł.

(przelewy k. 459, 562, 563, 578)

W dniu 09.03.2018r. w sprawie X GC 143/17 Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy została zawarta ugoda pomiędzy J. K. a A. R. (1), na mocy której oskarżony zobowiązał się do zapłaty kwoty 195 000 zł oraz pokrycie kosztów postępowania w 7 ratach, do dnia 31.10.2019r.

(pismo powoda k. 616-619, protokół rozprawy k. 630-631, ugoda k. 632)

A. R. (1) jest żonaty, ma jedno małoletnie dziecko, prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 40 ha, uprawa zboża i hodowla tuczniaka, nie był karany, w miejscu zamieszkania posiada dobra opinię.

J. R. jest mężatką, matką jednego małoletniego dziecko, prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 40 ha, uprawa zboża i hodowla tuczniaka, nie była karana, w miejscu zamieszkania posiada dobrą opinię.

(dane osobowe k., 564v, wywiady k. 453-454, 456-457, karty karne k. 122, 123)

A. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że brak zapłaty wynikał z tego, iż nie wiedzieli komu faktycznie mają przekazać pieniądze. Ustalenia odnośnie zakupów prowadziła żona z J. G., zaś faktury dostarczył J. K.. Ponadto część zwierząt padła.

(k. 113-115)

J. R. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. Wyjaśniła, że warchlaki zakupili od J. G., dostarczono transportem J. K., który wystawił faktury. Zaniechali zapłaty gdyż doszło do sporu o padłe warchlaki.

(k. 118-121)

Wyjaśnienia oskarżonych nie zasługują na wiarę i stanowią przyjętą przez nich linię obrony. Przede wszystkim to nie były pierwsze transakcje zawarte w ten sposób przez oskarżonych z J. K.. Wcześniej zawarli w ten sposób transakcje zakupu warchlaków, rozmowy prowadził J. G. z oskarżoną, zaś warchlaki były dostarczane przez J. K., który wystawił faktury i wówczas oskarżeni nie mieli wątpliwości komu należy zapłacić (k. 72-86, 90, 136-137, 588-614). Ponadto w przypadku jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie, oskarżeni mogli to wyjaśnić zwracając się do J. G. lub J. K.. Tymczasem nie podjęli żadnych działań w tym kierunku. Także nie zasługuje na uwzględnienie wersja sporu o padłe zwierzęta. Zarówno J. K., jak i J. G. temu zaprzeczyli. J. G. zaznaczył, że oskarżeni nie zgłosili tego problemu, a w przypadku padnięcia jednego, dwóch dostarczonych zwierząt, rolnicy chcą im wręcz „urwać głowę”, a tym bardziej gdyby dotyczyło to większej ilości. Zaznaczył przy tym, że chodzi o sytuację zaraz po dostarczeniu warchlaków. Gdy nastąpi to w późniejszym okresie, trudno ich o to winić, jednak nie uciekali od tego tematu i nie uchylali się od pomocy dla danego rolnika. Jednak w niniejszej sprawie taki problem nie zaistniał, oskarżeni nie informowali o padniętych zwierzętach. Należy zaznaczyć, że oskarżyciel publiczny sprawdził powyższą okoliczność, załączając do akt stosowne dowody. D. A. potwierdził fakt zgłoszenia padnięcia świń przez oskarżonych. Z zeznań świadka oraz załączonego przez niego zestawienia obrotów z gospodarstwem rolnym A. R. (1) wynika, że w okresie od września do grudnia 2015r. oskarżeni zgłosili 11 sztuk padłych świń, zaś od stycznia do maja 2016r. 17 sztuk, w czerwcu 2016r. 5 sztuk. Łącznie wyniosło 28 sztuk, licząc do maja 2016r. Była to niewielka ilość w porównaniu z

nabytymi warchlakami od pokrzywdzonego, łącznie 940 sztuk. Ponadto, jak wcześniej podkreślono, oskarżeni nie zgłosili pokrzywdzonemu, ani J. G. tego problemu, co wskazuje, że nie doszło do padnięcia zwierząt z ich winy, np. na skutek transportu. Należy zaznaczyć, że zebrane dowody nie wskazują w sposób jednoznaczny, iż padłe zwierzęta, pochodziły z dostawy od pokrzywdzonego. Ponadto J. K. potwierdził sprzedaż warchlaków oskarżonym w ilości i wartości wynikającej z załączonych faktur, na zasadzie faktoringu. Warunki sprzedaży ustalał J. G., zaś koszty z nabyciem i transportem warchlaków ponosił pokrzywdzony. Przyznał, że nie sprawdził przed ostatnią transakcją czy oskarżeni zapłacili za wcześniejszą dostawę. J. G. potwierdził zeznania J. K., dodał, że próbował nawiązać kontakt z oskarżonymi w celu wyjaśnienia przyczyn braku zapłaty, ale bezskutecznie. Rozmowy odnośnie transakcji prowadził z J. R., która sprawiała wrażenie osoby miłej i wzbudzającej zaufanie. Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozostałych świadków, czyli M. P., D. P., L. D., A. J., R. B. i B. A.. Zeznania M. P., D. P., L. D., A. J. i R. B. dotyczyły uchybieniu przez oskarżonych terminowego regulowania zapłat. Niektóre transakcje zostały zapłacone dopiero po uzyskaniu stosownego orzeczenia sądu. Natomiast B. A. zeznała na temat nabytych od oskarżonych 272 sztuki świń do połowy 2016r., za łączną kwotę 164 970 zł. Z informacji uzyskanej od(...) wynika, że A. i J. R. w okresie od 28.12.2015r. do 20.04.2016r. zgłosili sprzedaż 783 sztuk świń.

Ponadto zaliczono w poczet materiału dowodowego pozostałe dokumenty, wyszczególnione w protokole rozprawy z dnia 01.10.2018r., w tym kserokopie z akt sprawy X GC 143/17 z zawartą ugodą oraz wywiady środowiskowe. Zgodnie z tą ugodą A. R. (1) zobowiązał się do uregulowania całej zapłaty za wszystkie faktury w ratach, do dnia 31.10.2019r. Z załączonych potwierdzeń wynika, że oskarżeni pierwszej wpłaty na rzecz pokrzywdzonego dokonali w grudniu 2017r. w kwocie 30 000 zł. Kolejnych w dniach 25.01.2018r. w kwocie 20 000 zł oraz 26.04.2018r. i 25.07.2018r. odpowiednio w wysokości 31 220 zł i 30 000 zł. Tym samym dwóch wpłat oskarżeni dokonali przed zawartą ugodą sądową, ale po wszczęciu śledztwa i przedstawieniu im zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk.

Przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Koniecznym elementem przypisania sprawcy czynu z art. 286§1 kk jest stwierdzenie jego działania w zamiarze bezpośrednim popełnienia tego przestępstwa. Wina sprawcy musi przybrać postać zamiaru bezpośredniego, ukierunkowanego na dokonanie tego czynu, bowiem celem jego działania jest osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem innej osoby (por. wyrok SN z 30.08.2000r., V KKN 267/00, OSP 2001, z. 3, poz. 51).

Koniecznym elementem przypisania sprawcy czynu z art. 286§1 kk jest stwierdzenie jego działania w zamiarze bezpośrednim popełnienia tego przestępstwa. Wina sprawcy musi przybrać postać zamiaru bezpośredniego, ukierunkowanego na dokonanie tego czynu, bowiem celem jego działania jest osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem innej osoby (por. wyrok SN z 30.08.2000r., V KKN 267/00, OSP 2001, z. 3, poz. 51, postawienie SN 24.01.2018r., sygn. akt II KK 448/17). W wyroku z dnia 29 sierpnia 2013r., sygn. akt II AKa 122/13, KZS 2013/9/78, Sąd Apelacyjny w Krakowie podkreślił, że podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa od nie wywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania zobowiązania sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez dążenie do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, mając świadomość, że gdyby druga strona umowy znała rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub na takich warunkach. Natomiast Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 29.12.2017r. w sprawie II AKa 478/17 podkreślił, że do przypisania sprawcy popełnienia przestępstwa oszustwa wystarczającym jest ustalenie, że pokrzywdzony nie zawarłby umowy, gdyby wiedział o okolicznościach, które były przedmiotem wprowadzenia go w błąd przez sprawcę.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, że oskarżeni od momentu zawarcia transakcji i otrzymania nabytych warchlaków, nie podjęli żadnych czynności zmierzających do uregulowania zapłaty. Dopiero wszczęcie postępowania karnego w tej sprawie i przedstawienie im zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk, zmusiło ich do rozpoczęcia spłaty należności. Z zeznań pokrzywdzonego, jak i J. G. jednoznacznie wynika, że oskarżeni w ogóle nie mieli zamiaru dokonać zapłaty. Nie wystąpili o prolongatę terminów zapłaty, nie wytłumaczyli zwłoki, nie zgłosili żadnych zastrzeżeń do dostarczonych warchlaków. Zachowanie oskarżonych było bierne i nietypowe dla osób, które z przyczyn obiektywnych, trudności finansowych, nie były w stanie w terminie uregulować płatności. Całkowicie

ignorowali pokrzywdzonego nie podejmując jakichkolwiek czynności mających na celu wytłumaczenie zaistniałej sytuacji, a w przyszłości dokonania zapłaty. Nie zwrócili się nie tylko o przesunięcie terminów zapłaty, ale nawet na rozłożenie zapłaty na raty. Takie postępowanie jednoznacznie wskazuje na celowe działanie z ich strony, zmierzające do uniknięcia zapłaty. Nie ulega wątpliwości, że gdyby pokrzywdzony wiedział, że oskarżeni nie zamierzają zapłacić, nie dostarczył by im warchlaków. Tym samym został wprowadzony w błąd przez oskarżonych co do zamiaru zapłaty za zakupione warchlaki. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżeni byli wyjątkowo w trudnej sytuacji materialnej, uniemożliwiającej dokonania zapłaty. Pozyskali w tym czasie dwa kredyty, sprzedali łącznie co najmniej 1055 świń, czyli więcej niż nabyte warchlaki od pokrzywdzonego. Mieli zaległości w bieżącym regulowaniu wszystkich zobowiązań, ale nie dotyczyły znacznych kwot, nie mieli większych zaległości w płaceniu podatków i innych opłat. Sprzedając wyhodowane świny oskarżeni w pierwszej kolejności winni zapłacić za nabyte warchlaki, w tym pokrzywdzonemu. J. K. i pośredniczący w sprzedaży J. G. mogli darzyć oskarżonych zaufaniem z uwagi na wcześniejszą współpracę i regulowanie należności za dostarczone warchlaki, ewentualnie po terminie oraz w ratach, co jak przyznali, było częstą praktyką rolników. Z powyższych względów należało przyjąć, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa oszustwa wobec J. K., wypełniającego dyspozycję z art. 286§1 kk. Działanie dotyczyło czterech transakcji zawartych w okresie od 28.09.2015r. do 15.01.2016r., zostały podjęte w krótkich okresach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Tym samym doszło do spełnienia przesłanki z art. 12 kk. Wbrew stanowisku zawartemu w akcie oskarżenia, zamiar oskarżonych dotyczył wszystkich nabytych warchlaków, których łączna wartość wyniosła 216 819,72 zł. Zapłata kwoty 30 000 zł została dokonana po prawie 2 latach, w grudniu 2017r., będąc wynikiem wszczętego postępowania karnego i przedstawionego im zarzutu. Zapłatę powyższej kwoty należy potraktować jako próbę naprawienia wyrządzonej szkody, w wyniku wymuszenia na skutek wszczętej sprawy karnej. Tym samym oskarżeni przypisanego czynu dopuścili się do mienia znacznej wartości, zgodnie z art. 294§1 kk. Przypisanego czynu oskarżeni dopuścili się we współsprawstwie, chociaż gospodarstwo rolne formalnie przypisane jest na A. R. (1). Zeznania J. G. wskazują, że rozmowy na temat sprzedaży warchlaków prowadził głównie z oskarżoną, która była miła i wzbudzała zaufanie, co potwierdził A. R. (1). Jak z tego wynika oskarżeni współpracowali ze sobą, wspólnie prowadząc gospodarstwo rolne i zawierając przedmiotowe transakcje, będące przedmiotem postępowania.

Należy zaznaczyć, że oskarżona w złożonych wyjaśnieniach nie kwestionowała swojego udziału w tej sprawie, potwierdzając wspólne prowadzenie z mężem gospodarstwa rolnego oraz podnosząc zarzut padniętych zwierząt. Sąd przyjął pełną kwotę wyłudzenia, wynikającą z sumy kwot z przedmiotowych faktur, która wyniosła 216 819,72 zł. W załączonych dokumentach pojawiła się kwota 215 602,12 zł, w wezwaniu do zapłaty, jednak oskarżeni dopuścili się wyłudzenia kwoty 216 819,72 zł. Jednoznacznie wskazują na to dokumenty z akt sprawy X GC 143/17. W pozwie taką wymieniono kwotę, zaś oskarżeni jej nie kwestionowali.

Wymierzając oskarżonym A. R. (1) i J. R. kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 54 § 1 kk, bacząc przy tym, by jej dolegliwość nie przekroczyła stopnia winy i społecznej szkodliwości. Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd brał pod uwagę zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe okoliczności, wymienione w art. 115 § 2 kk, w szczególności mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru oraz motywację. Działanie oskarżonych było skierowane przeciwko mieniu, zaś motywem i celem działania była chęć uzyskania nienależnego zysku, kosztem innej osoby. Oskarżeni wykorzystali przy tym prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą. Przypisanego przestępstwa oskarżeni dopuścili się wobec innego kontrahenta, z którym wcześniej prowadzili współpracę gospodarczą. Oskarżeni nie byli wcześniej karani. Pozytywnie należy odnieść się do późniejszego zachowania oskarżonych, którzy podjęli starania w celu naprawienia szkody. Doszło do spełnienia przesłanki z art. 60§ 2 pkt. 1 kk, czyli ustalenia sposobu naprawienia szkody. Należy przy tym zaznaczyć, że oskarżeni już wcześniej podjęli kroki w tym kierunku przekazując w dniu 13.12.2017r. kwotę 30 000 zł, zaś 25.01.2018r. kwotę 20 000 zł na rzecz pokrzywdzonego (k. 449, 563). Zawarli z pokrzywdzonym porozumienie, ugodę przed Sądem Gospodarczym, sygn. akt X GC 143/17 Sądu Okręgowego w Łodzi, zgadzając się na jego warunki spłaty zarówno kwoty głównej, jak i odsetek w ratach, a także zwrotu kosztów procesowych poniesionych przez pokrzywdzonego (k. 616-619, 632). Faktycznie oskarżeni realizują zawarte porozumienie, dokonując wpłat kwot 31 220 zł i 30 000 zł w dniach 26.04.2018r. oraz 25.07.2018r. (k. 562, 578). Zgodnie z zawartym porozumieniem kolejną ratę

winni zapłacić do dnia 31.10.2018r. Z powyższych względów należy uznać, że doszło pomiędzy oskarżonymi a pokrzywdzonym do porozumienia i ustalono warunki naprawienia szkody, zaś oskarżeni wypełniają związane z tym warunki. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia Sąd wymierzył oskarżonym kary przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary, wymierzając im po 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 1 roku. Zdaniem sądu dotychczasowa postawa oskarżonych, ich niekaralność, późniejsze zachowanie, przemawiają za pozytywną prognozą kryminologiczną. Dodatkowo przemawia za tym ustabilizowana ich sytuacja rodzinna i majątkowa. Oskarżeni posiadają małoletnie dziecko, w dalszym ciągu prowadzą gospodarstwo rolne, regulują zobowiązania, chociaż nieraz z opóźnieniami.

Powyższe ustalenia pozwalają na przyjęcie, że oskarżeni zrozumieli swoje negatywne postępowanie i wyciągnęli właściwe wnioski. Sąd odstąpił od zasądzenia grzywny, co powinno pozwolić oskarżonym na wywiązanie się z zawartej ugody i w wyznaczonym terminie w całości uregulować zapłatę wobec pokrzywdzonego, a także zobowiązania wobec innych osób i podmiotów, oraz dalsze prowadzenie gospodarstwa rolnego. Obciążono oskarżonych opłatą i kosztami postępowania.